

[Johs. Christiansen.]

for nogle faa Aar siden eksproprierede man 700—800 Tdr. Land. Men nu skulde de sidste Planer gaa ud paa, at der skulde eksproprieres ikke mindre end en 3 500 Tdr. Land omfattende 3 store Forpagtergaarde, 1 Proprietærgaard, ca. 15 Bøndergaarde og over 30 mindre Landejendomme foruden mellem 40 og 50 jordløse Huse.

Det er klart, at dette berører en meget stor Befolkning og det er ogsaa klart, at denne Befolkning er opskræmt over de Planer, som Militæret synes at have specielt med denne Egn. Derfor vil jeg gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, hvor vidt man er fremme med disse Planer. Jeg vil ogsaa gerne spørge, om det er Ministerens Opiattelse, at disse Planers Fremme i hvert Fald maa stilles i Bero, indtil Forsvarskommissionen til sin Tid har afgivet sin Betænkning. Endelig vil jeg gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, om det er absolut nødvendigt, at de Ødelæggelser, som det fra forskellig Side paastaas allerede foregaar deroppe navnlig vedrørende vore Oldtidsminder, fortsættes.

Disse Spørgsmaal vil jeg være meget taknemmelig for, om den højtærede Minister vilde besvare.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard omtalte i al Almindelighed Forsvarsministeriets Budget, der jo paa Finansloven for det kommende Aar er svulmet op til ret store Beløb.

Jeg minder om, at den tidligere Forsvarsordning, eller rettere sagt den gældende Forsvarsordning fra 1937, regner med et Normalbudget paa, saa vidt jeg husker ca. 40 Mill. Kr., men der maa her tages i Betragtning, at den ogsaa bygger paa en indkaldt Styrke paa ca. 6 000—7 000 i Gennemsnit om Aaret. Nu er Styrken oppe paa 24 000—25 000 Mand, og Udgiftstallene vokser selvfølgelig i samme Omfang, som de indkaldte Soldaters Tal vokser. Naar saa dertil kommer den Prisstigning, der har fundet Sted i de sidste 8—9 Aar, ikke mindst paa alt det, de militære Ministerier skal anskaffe som Erstatning for det, der blev ranet under Besættelsen, er det klart, at blot en beskeden Retablering vil komme til at koste meget betydelige Beløb sammenlignet med de Kroner og den Kroneværdi, man regnede med i 1937. Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard nævnte i denne Forbindelse de store Indkaldelser, vi har nu, og det er jo rigtigt, at de er meget om-

fattende. Men man maa for at forstaa dem og Begrundelsen for dem erindre sig, at det er det, som foregik for nogle Aar siden, der nu slaar igen paa dette Omraade, nemlig at man i Aarene 1940, da Besættelsen begyndte, 1941 og 1942 her i Landet kun havde nogle ganske faa Indkaldelser, det vil sige, at den almindelige normale Indkaldelse og Uddannelse, selv af de ret beskedne Styrker, man skulde have i Kraft af Ordningen af 1937, var mere end halveret i disse 3 Aar. Og saa kom Aarene 1943 og 1944, hvor der intet dansk Militærvæsen eksisterede, og hvor der som Følge deraf heller ikke fandt nogen som helst Uddannelse Sted af Rekrutter.

Naar man nu skal have en Beredskabsstyrke til Brug under eventuelle urolige Forhold — og der er jo ingen, der garanterer os noget i den kommende Tid —, saa begrundes disse 5 unormale Aar, disse Mangler fra Besættelsestiden bl. a., at man nu i 1945—46 maa have et meget stort Antal inde af unge Mennesker sammenlignet med det Tal, man havde før Krigen og før Besættelsen. Dertil kommer, at Kravet paa Bevogtningsopgaver er meget stort her i Landet. Det er ikke alene den militære Uddannelse, som man saa nogenlunde skal søge at holde ved lige, den kan ikke holdes ordentlig ved lige, efter hvad de militære sagkyndige siger, netop fordi Vagtordningen i høj Grad spolerer de normale Uddannelsesmuligheder. Det er i mange Tilfælde saadan, at Vagtmandskabet, som maa være paa Vagt hveranden eller hver tredje Dag, af tre Dage kun har een normal Uddannelses- og Øvelsesdag, og det giver selvfølgelig et meget utilfredsstillende Resultat.

Jeg siger dette for at begrunde, at Indkaldelserne er saa store, som de er i Øjeblikket, for de Bevogtningsopgaver, der foreligger, drejer sig jo ikke alene om Flygtningelejre, men ogsaa om Bevogtning ved alle de Depoter, der er her i Landet, og som indeholder det tyske Materiel, der er engelsk Krigsbytte. Det drejer sig endvidere om Bevogtningsopgaver ved Flyvepladser og naturligvis ogsaa ved Flygtningelejrene og saa nede ved Grænsen.

Det er alt dette i Forening, der realiter begrunder de ret store Indkaldelser for Tiden, men selvfølgelig kan jeg give det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard Ret i, at man ikke, om jeg saa maa sige for Indkaldelsernes egen Skyld, skal holde flere Folk inde end højest nødvendigt, og at man heller ikke skal udstrække Tjenestetiden ud over det, som man ud fra en saglig Bedømmelse af de reelle Krav, der maa stilles til en moderne Uddannelse, maa